

Hvordan man får en russer til at skide på en kølerhjelme

Putins Kiss. Inst. Lise Birk Pedersen

ANMELDELSE / 19.01.12

Lise Birk Pedersens knivskarpe dokumentarfilm Putins kys er en stærkt komponeret fortælling om, hvordan ungdomsbevægelsen Nashi hjernevasker de unge til at forulempe politiske modstandere. Til forpremieren fortalte den russiske regeringskritiker Oleg Kashin om, hvordan den russiske middelklasse kan blive Putins banemand.

Kasper Lundberg

Onsdag aften holdte Grand vejret i 20 sekunder, mens en tyk russisk ung mand sad på hug på en kølerhjelme, og anstrengte sig for at få presset en lort ud på kølerhjelmen på den bil, der tilhørte lederen af den russiske opposition. Godt nok var gennemsnitsalderen over 50 til forpremieren på Lise Birk Pedersens dokumentarfilm, *Putins Kys*, men alligevel. Det er chokerende at se et (andet) menneske skide.

»Det er det, Nashi handler om. At skide i offentlighed,« siger den formastede ejer af bilen bagefter.

Den regeringstro ungdomsbevægelse Nashi er omdrejningspunktet for *Putins Kys*, Lise Birk Pedersens første - og utroligt vellykkede - fuldlængdedokumentar. Ungdomsbevægelsen blev oprettet af Putin og Kremls chefidologer, for at dæmme op for den politiske modstand til regimet efter Den orange revolution i Ukraine i 2004. Bevægelsen er så enorm, at man i filmen ser, hvordan den uden problemer

kan samle 30.000 unge til at demonstrere *for* regeringen.

I knivskarpt digitalt bredformat følger man den Putin-kritiske journalist og blogger Oleg Kashin og ungdomspolitikeren Masha, der i udgangspunktet er politiske modstandere. Oleg kritiserer Nashi, mens Masha har gjort karriere i bevægelsen. De mødes i en periode, hvor Masha bliver i tvivl om, hvorvidt hun kan stå inde for Nashis metoder til at forulempe den politiske opposition.

Putins kys viser både de ret uskyldige aktioner - som at sende store, flyvende dildoer ind til et politisk møde -, de professionelle - som at besætte pladser, hvor oppositionen vil afholde demonstrationer - og de ubehagelige - overfald på politiske og journalistiske modstandere. Og så lorten på kølerhjelmene, der vel må tælles uden for kategori.

Der er i de fleste tilfælde ingen direkte forbindelse til ledelsen i Nashi, men man får i *Putins kys* fornemmelsen af en enorm organisation, der udadtil følger demokratiets spilleregler, men indadtil ikke er bange for at holde hånden over de elementer, der kunne finde på at tage andre midler i brug. Man behøver ikke altid at opfordre konkret til vold mod politiske modstandere, så længe man sørger for at kommunikere en følelse af, at den store leder ville blive glad, hvis det skete - synes filmen at sige.

Til forpremieren i Grand, var den ene af hovedpersonerne, journalisten Oleg Kashin, til stede og modtog store klapsalver. Hverken han, eller forfatteren Leif Davidsen, der også var til stede, var i tvivl om, at Putin vil vinde præsidentvalget i 2012.

Leif Davidsen formulerede sin pessimisme med en Stalin-parafraze: »Det betyder ikke så meget, hvad folk stemmer. Det vigtigste er, hvordan man tæller sedlerne.«

Alligevel mener Oleg Kashin ikke, at Nashi og snyd ved valghandlingerne kan sikre Putin magten for evigt. Han ser nutidens Rusland som et barn, der blev født da kommunismen brød sammen og derfor har haft brug for en stærk forælder, de første tyve år. Det fandt man i Putins håndfaste styre. Men den middelklasse, der er vokset ud af den økonomiske stabilitet, bryder sig i store træk ikke længere om den mere og mere autoritære styreform.

»Den nye store middelklasse vil hverken have en voldelig revolution eller dø for Rusland. De vil have en ny iPhone og leve i et europæisk land. De vil have, at systemet efterlever sine egne regler. Selv mange af dem, der støttede Putin i starten, er ikke længere tilfredse. Middelklassen, der godt kan gå på nettet og tænke selv, vil ikke længere have en far, de vil have en manager, fungerende institutioner og blivende stabilitet. Det kan Putin ikke give dem,« siger Oleg Kashin.

Se traileren til *Putins kys* [her](#).

FAKTA

Putins kys har været i hovedkonkurrence på IDFA, verdens største dokumentarfilmfestival i Amsterdam og får amerikansk premiere på Sundancefestivalen senere her i januar.

Putins kys bliver vist i Grand hver dag kl. 17.30 frem til den 25. januar med mulighed for forlængelse afhængigt af billetsalg.

-

Putins kys (2012)

Inst. Lise Birk
Pedersen